

PROBIERNY (1) ai

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg m N probierny. ◇ [G probiern(e)go.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Służący do próbowania, sprawdzania czystości metali szlachetnych:

W porównaniu: Ktore [słowo] ieft/ iáko probierny kámién ná złoto/ ku rozeznániu rzeczy Bořkich od rzeczy ludzkich *CzechEp* 233.

Wyrażenie: »probierny kámién«: *CzechEp* 233; [Weźmi wáynřztynu palonego [...]/ rořtworzže go ná mifetce wodą/ á precedź zász/ przyložže Probiernego kámieniá/ mieluchno tártego/ macźáiąc tedy pioro w tym/ ryřuy podla liniyey *SienHerb* 581b].

Synonim: *probowny*.

Cf [**PROBIRSKI**]

ALKa